

BLIJFT LIEFDEVOL
VOOR ELKAAR
EN VERGEET
MIJ NIET

Dankbaar blijven wij ons herinneren

Mieneke Bulters

weduwe van

Johannes Hendrikus Maria Oude Engberink

Zij werd geboren op 8 juni 1911 te Overdinkel. Zij stierf op 21 april 2000 in het bejaardenhuis St. Maartens - Stede te Losser. We hebben 26 april afscheid van haar genomen tijdens een gezongen uitvaart met Eucharistieviering in de parochiekerk van de H. Gerardus Majella te Overdinkel en haar te ruste gelegd bij haar man op de begraafplaats naast de kerk.

Afgelopen zondag ging ze nog te Communie. Donderdag ontving ze de Ziekenzalving. En nu is ze overleden.

Wie herinnert zich haar niet, dagelijks in de zon zittend, in de garage van haar huis, aan de Noordpool ? Haar leven is niet altijd over rozen gegaan. Op zeer jonge leeftijd moest ze aan het werk in de textiel fabriek. Vaak deed ze 1¹/₂ of zelfs 'n dubbele ploeg, ten bate van haar kinderen. Geen leningen. Geen afhankelijk zijn van andermans geld. En toch zeer vrijgevig.

Nooit klopte iemand tevergeefs bij haar aan. Het maakte haar tot een zelfstandige en doortastende

vrouw die wist wat ze wilde en soms resoluut en koppig haar wil doordreef. Alles moest goed en correct zijn en liefst onmiddellijk.

Ze was zeer gelovig en trouw. Als voorzitter van het dameskoor sloofde ze zich uit en gaf zich voor 100%. De kerk van Overdinkel was haar alles. Ze zat vooraan omdat ze doof was en toch niets wilde 'missen'. Een grote devotie tot Gerardus en tot Maria, in Lourdes, Kevelaer en elders, getuige de vele religieuze devotie-artikelen. Ruim 50 jaar was ze gelukkig getrouwd met Pa. Ze liepen in de aanschaf van nieuw-uitgevonden dingen vaak voorop. Voor hun 5 kinderen was ze een lieve en zorgzame moeder. Twee jongens ontvielen haar. Door de nooit aflatende zorg van de drie andere kinderen, Rini, Gerard en Annie, en van haar lieve Ome Gerard, eerst op de Noordpool te Overdinkel en daarna in het bejaardenhuis te Losser, heeft ze veel liefde ontvangen. Liefdevol werd ze verzorgd door de medewerkers van het bejaardenhuis. Langzaam maar zeker raakte haar werkelijkheidsbesef steeds meer in de war. Met genegenheid en vertrouwen dragen wij haar over aan de zorg van de Almachtige God en bidden:
Neem haar op in Uw heerlijkheid opdat zij vreugde vindt bij U en verenigd moge zijn met haar man en onze Pa.

Dankbetuiging

Voor uw blijven van medeleven voor en na het heengaan van onze lieve ma, oma en overgrootmoeder, en de laatste eer aan haar bewezen zijn wij u zeer dankbaar.

Familie Oude Engberink